

115—120 Mill., saa at der altsaa vilde være ca. 20 Mill. at dække. Det paaviste det ærede Medlem, at man nødvendigvis maatte regne med. Nu hører man altsaa, at det er for meget, at vi kunne nøjes med betydelig mindre. Jeg skal endvidere minde om, at det ærede Medlem fra Ringsted ikke blot paaviste, at der sandsynligvis vilde være 20 Millioner til at dække, men han benyttede ogsaa Lejligheden til at pege paa Millionreformer, som vi ganske sikkert vilde komme til at staa overfor, idet han den 11. Oktober 1910 udtalte — det staar i Folketingstidenden Sp. 88 —, at naar vi nu skulde holde op med at gennemføre Reformer paa Kredit, vilde han tillade sig at spørge: „Hvis vi skulle gennemføre den Albertiske Retsplejereform, som vil koste Statskassen Millioner aarlig i Merudgift, hvor ere saa Pengene?“ Nu have vi hørt, at end ikke Socialdemokraterne ville snydes for denne Reform. Derfor synes det mig, at det ærede Partis Ordfører den Gang ikke blot tegnede Billedet af en normal Situation, som den vilde være i en Del Aar, men endogsaa pegede paa Udgifter, der utvivlsomt ville komme i Fremtiden. Og naar nu det ærede radikale Parti ved det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) modsætter sig Gennemførelsen af Skatter til det Beløb, som her er Tale om, med den Motivering, at det maa nøjere overvejes — navnlig ere vi ikke i dette Øjeblik i Stand til at dømme om, hvordan Toldloven vil virke —, kommer jeg unægtelig til at tænke paa en tidligere Udtalelse af den nuværende højtærede Finansminister, der synes mig præcis at gaa ud paa det samme. Men den Gang vilde man altsaa ikke fra det radikale Partis Side give den nuværende Finansminister Respit; da hastede det. At man ikke paa dette Tidspunkt paa nogen mulig Maade kunde vente, til der forelaa en Finansreform, skal jeg ogsaa godtgøre ved at citere nogle faa Linier af det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), som den 24. Oktober 1910 udtalte i dette Ting: „Formodentlig vil der komme andre Forslag til at tilvejebringe den fornødne Balance, og disse Forslag maatte det, synes det mig, være Regeringens Pligt at faa tilvejebragt nogenlunde hurtigt, hvad enten de blive af den ene eller anden Karakter, for at vi kunne komme i Gang med Arbejdet derpaa“. Det forekommer mig, at det var en saa direkte Opfordring til den nuværende Regering, at det kommer til i en ret betænkkelig Grad at kollidere med dette, naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode)

nu siger: Det haster ikke, vi mangle Overblik, det maa vente.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som først opholdt sig ved Skatteansættelsen paa Landet og mente, at min Bevisførelse for dennes Forsvarlighed var ret mangelfuld. Jeg indrømmer, at hvis min Bevisførelse var lige saa overfladisk som det ærede Medlems Citering af den, havde jeg ikke bevist, hvad jeg ønskede. Men jeg tror alligevel ikke, det bliver nødvendigt at gentage det, jeg allerede har sagt. Jeg skal blot resumere det ved at sige, at naar Indkomsterne paa Landet ere forholdsvis mindre end i Byerne, har det sin Grund i, at Landbruget ikke er saa rentabel en Forretning som adskillige andre, og naar Indkomsterne i Byerne ere større, ligger det, som jeg paaviste, for en stor Del i, at her ere de store Forretningscentre, her tages en betydelig Del af Selskabsbeskatningen ind. Jeg kunde ogsaa som yderligere Bevis henviser til den bestaaende Toldbeskyttelse; den øver vel ogsaa sin Indflydelse paa Indkomsterne i Byerne, naar de tages i Gennemsnit. Naar Landboerne dog kunne klare sig med disse smaa Indtægter, skyldes det — som alle, der ere kendte med Forholdene, vide —, at Landboernes Levemaade er mere sparsommelig end Levemaaden i Byerne. Naar det ærede Medlem mente, at det var vanskeligt for Landboerne at opgøre deres Indkomster, vil jeg paastaa, at det er mindst lige saa vanskeligt for Forretningsfolk i Byerne. Og det er ingeniunde, som det ærede Medlem mente, at Flertallet i Byerne har faste Indkomster. Det kan vistnok kun gæld-Embedsmændene, og skønt det skal inde rømmes, at vi efterhaanden have faaet mange af disse, ere de dog endnu kun et lille Mindretal i Byerne. Men for saa vidt det ærede Medlem ikke vil tage mit Bevis for, at det er mindst lige saa vanskeligt for Forretningsfolk at opgøre deres Indkomster som for Landboerne, vil jeg henvise ham til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som i 1901—02 — Folketingstidenden Sp. 1777 — udtalte her i Tinget, at Forretningsfolk ville være i Stand til i ret stort Omfang at opgøre deres Status, som det passer dem bedst. Derfor maa jeg fremdeles hævde, at Ansættelserne paa Landet ere forsvarlige, og at det er lige saa let for de til Landbostanden hørende at opgøre deres Indkomster som for Byernes Beboere. Regnskabsførelsen er f. Eks. lige saa udviklet paa